

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW

Warszawa, \$DATA r.

DIH-2.709.38.2019.PŁ

DECYZJA DIH-2 Nr 55/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.), art. 35 a pkt 9 lit. a, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 1668)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 20 listopada 2019 r. złożonego przez [...] prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe [...] (zwanego dalej: Stroną lub Przedsiębiorcą), od decyzji Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 5 listopada 2019 r. (sygn. akt sprawy PU.8361.150.2019.GM) wymierzającej ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na to, że przedsiębiorca nie wystawił, świadectw jakości dla paliw stałych wprowadzanych do obrotu od 5 listopada 2018 r. do momentu rozpoczęcia kontroli 12 sierpnia 2019 r., co narusza obowiązki wynikające z art. 6c przywołanej ustawy,

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 22 listopada 2019 r. Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez Przedsiębiorcę wraz z aktami sprawy PU.8361.150.2019.GM.

Inspektorzy reprezentujący Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w dniach 12 – 16 sierpnia 2019 r. działając na podstawie upoważnienia nr PU.8356.163.2019, przeprowadzili kontrolę dotyczącą przestrzegania obowiązku wystawienia, przekazywania i przechowywania świadectwa jakości paliwa stałego, o którym mowa w art. 6c ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r. poz. 660), zwanej dalej: ustawą o systemie monitorowania

i kontrolowania jakości paliw oraz kontrolę treści świadectwa jakości paliwa stałego określonego pkt 6d ww. ustawy. Kontrola została przeprowadzona w należącym do Przedsiębiorcy składzie opału przy ul. [...]. W momencie rozpoczęcia kontroli Inspektorzy okazali legitymacje służbowe oraz za pokwitowaniem przekazali upoważnienie do przeprowadzenia kontroli pracownikowi kontrolowanego Przedsiębiorcy.

W dniu 13 sierpnia 2019 r. w kontroli uczestniczył Przedsiębiorca. Na podstawie przeprowadzonych czynności ustalono, że w składzie opału przy ul. Ostre Koło 1 w Biskupcu oferowano do sprzedaży węgiel w sortymentach:

- 1) groszek, w cenie [...] zł/t,
- 2) orzech, w cenie [...] zł/t,
- 3) orzech, w cenie [...] zł/t,
- 4) orzech, w cenie [...] zł/t,
- 5) kostka, w cenie [...] zł/t,
- 6) kostka, w cenie [...] zł/t,
- 7) kostka, w cenie [...] zł/t,
- 8) eko-groszek, w cenie [...] zł/t,
- 9) eko-groszek, w cenie [...] zł/t,
- 10) miał, w cenie [...] zł/t.

Łączna wartość paliw stałych wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli ustalona przez Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej wynosiła [...] zł i została ustalona na podstawie wydruku stanu magazynowego z 16 sierpnia 2019 r. oraz cennika Przedsiębiorcy. Strona przedłożyła kserokopie [...] faktur VAT dokumentujących zakup poszczególnych sortymentów węgla wraz z kartami jakości produktu, które zostały dołączone do materiału dowodowego sprawy.

W trakcie czynności kontrolnych Inspektorzy reprezentujący Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej uzyskali informację, że przy dokonywaniu zakupu nabywcom węgla nie jest przekazywane świadectwo jakości.

Strona w toku kontroli 13 sierpnia 2019 r. przedstawiła świadectwo jakości zgodne ze wzorem określonym w Rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych. W dokumencie tym Inspektorzy reprezentujący Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzili szereg błędów polegających m. in. na braku wskazania rodzaju paliwa stałego którego dotyczy, systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę uznania, że dane paliwo spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Ponadto w przedłożonym świadectwie jakości nie zostały wypełnione rubryki dotyczące zawartości części lotnych, zdolności spiekania, wymiaru ziarna, zawartości podziarna i nadziarna oraz zawartości wilgoci całkowitej.

Przedsiębiorca w toku kontroli, w pisemnym oświadczeniu z 14 sierpnia 2019 r. załączonym do akt sprawy, potwierdził fakt niewystawiania świadectw jakości. Jako przyczynę takiego stanu Strona wskazała brak wiedzy o ustawowym obowiązku,

spowodowany przede wszystkim złym stanem zdrowia oraz niekompetencją osób wykonujących obsługę księgową przedsiębiorstwa. Strona wyjaśniła, że każdy z klientów podczas dokonywanego zakupu był należycie informowany o istotnych parametrach nabywanego paliwa zgodnie z posiadanymi atestami.

Przedsiębiorca przedłożył wydruk z systemu komputerowego dotyczący stanu sortymentów węgla znajdujących się w składzie opału przy ul. [...] wg. stanu na dzień rozpoczęcia kontroli tj. 12 sierpnia 2019 r.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 16 sierpnia 2019 r. nr PU.8361.150.2019, podpisanym przez kontrolowanego Przedsiębiorcę bez uwag. Strona prawidłowo pouczona o uprawnieniach wynikających z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, nie wniosła zastrzeżeń do treści protokołu.

Zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 przywołanej ustawy, zwany dalej "świadectwem jakości". Jak wynika z treści art. 6c ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe. Natomiast zgodnie z treścią art. 6c ust. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, świadectwo jakości jest przechowywane przez przedsiębiorcę, który wprowadza do obrotu paliwo stałe, o którym mowa w ust. 1, przez okres 2 lat, licząc od dnia jego wystawienia.

Na podstawie art. 35a pkt 9 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi:

- a) nie wystawia świadectwa jakości albo
- b) wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym, albo
- c) nie przekazuje kopii świadectwa jakości podmiotowi, który nabywa paliwo stałe.

W związku z powyższym, pismem z 7 października 2019 r. Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania w trybie art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w związku z niesporządzeniem wymaganych art. 6c ust. 1 ww. ustawy świadectw jakości do transakcji zbycia paliw stałych w składzie węgla przy ul. [...] w okresie od 5 listopada 2018 r. do 12 sierpnia 2019 r. Jednocześnie Stronę wezwano do przedłożenia danych dotyczących wielkości obrotu lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018. Przedsiębiorca został pouczony o przysługującym mu prawie do czynnego udziału w postępowaniu, a w szczególności o prawie wypowiedzania się co do zebranych dowodów i

materiałów, przeglądania akt sprawy, jak również brania udziału w przeprowadzeniu dowodu, zadawaniu pytań świadkom, biegłym i stronom oraz składania wyjaśnień.

Strona za pismem z 11 października 2019 r. przesłała zestawienie z którego wynika, że wartość sprzedaży brutto wyrobów węglowych za rok 2018 wynosiła [...] zł.

Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 5 listopada 2019 r., wydał decyzję (sygn. PU.8361.150.2019.GM) nakładającą na Przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Sankcję zastosowano ponieważ przedsiębiorca nie wystawiał, świadectw jakości do paliw stałych wprowadzonych do obrotu od 5 listopada 2018 r. do momentu rozpoczęcia kontroli 12 sierpnia 2019 r. co narusza obowiązki wynikające z art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Przedsiębiorca w odwołaniu z 20 listopada 2019 r. zaskarżył w całości decyzję Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 5 listopada 2019 r. i wniósł o jej uchylenie i przekazanie organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia w celu zbadania, czy w ogóle podlegał ukaraniu, ewentualnie czy zachodziły przesłanki do odstąpienia od wymierzenia kary. Zaskarżonej decyzji Strona zarzuciła naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy.

1. Art. 189f kpa poprzez jego błędną wykładnię i uznanie, że w sprawie nie zachodzą przesłanki do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej, w sytuacji gdy organ przy wymierzeniu tej kary nie wziął pod uwagę i nie rozważył wszechstronnie, czy nie zachodzą przesłanki uzasadniające zastosowanie tej instytucji w analizowanym stanie faktycznym, w szczególności nie wziął pod uwagę, że:
 - a) waga naruszenia jest znikoma, albowiem stwierdzone naruszenie prawa nie niosło za sobą społecznego niebezpieczeństwa;
 - b) naruszenie przepisów w zakresie niewstawiania świadectw jakości, zostało usunięte niezwłocznie po powzięciu informacji o jego powstaniu;
 - c) do naruszenia prawa doszło wskutek okoliczności przez Stronę niezawinionych;
 - d) Strona nie odniosła żadnych korzyści z tytułu naruszenia prawa.
2. Art. 189e kpa poprzez jego niezastosowanie i zaniechanie ustalenia czy Strona nie podlega ukaraniu, wobec faktu, że naruszenie przepisów spowodowane było okolicznością od niej niezależną.
3. Art. 7 i art. 77 § 1 kpa poprzez zaniechanie dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz wyczerpującego zbadania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego w istotnej dla rozstrzygnięcia sprawy kwestii ewentualnego niepodlegania przez Stronę karze administracyjnej.
4. Art. 80 kpa poprzez niewszechstronne rozważenie zebranego w sprawie materiału dowodowego i nieuprawnione przyjęcie, że nie zachodzą przesłanki przemawiające za odstąpieniem od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.
5. Art. 8 w zw. z art. 107 § 3 kpa, poprzez nienależyte uzasadnienie decyzji z uwag na zawarcie w nim zbyt ogólnych twierdzeń, co uniemożliwia realizację zasady

pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa oraz uniemożliwia dokonanie kontroli zaskarżonej decyzji.

6. Art. 9 kpa poprzez naruszenie obowiązku należytego i wyczerpującego poinformowania Strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, mających wpływ na ustalenie jej praw i obowiązków w niniejszym postępowaniu, w sytuacji gdy organ administracji powinien czuwać nad tym, aby Strona nie ponosiła szkody z powodu nieznamości prawa.

Pismem z 4 grudnia 2019 r. organ odwoławczy, zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługującego mu prawa.

Pismem z 23 grudnia 2019 r. organ odwoławczy postanowił o zmianie terminu rozpatrzenia sprawy do dnia 26 stycznia 2020 r.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy organ odwoławczy wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych oraz w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zaś jego wzór został ustalony na podstawie upoważnienia zawartego w art. 6e ww. ustawy.

Zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. a, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wprowadzanie do obrotu paliw stałych oznacza sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach nominalnej o mocy cieplnej poniżej 1MW. Zgodnie z obowiązującymi przepisami świadectwo wystawione przez Stronę przy wprowadzaniu paliwa stałego do obrotu powinno zawierać między innymi oświadczenie, że paliwo stałe dla którego wystawiane jest świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach, winno zawierać indywidualny numer oraz wskazanie systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę do uznania że paliwo stałe, dla którego wystawione jest świadectwo jakości, spełnia wymagania jakościowe.

Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. niewystawienie świadectwa jakości wprowadzanych do obrotu paliw stałych, w myśl art. 35a pkt 9 lit. a ww. ustawy podlega karze pieniężnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, organ II instancji rozpatrując odwołanie Strony oparł się na dowodach zebranych w toku postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 16 sierpnia 2019 r. nr akt kontroli PU.8361.150.2019. Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż Strona nie wystawiła świadectw jakości. Fakt ten potwierdził w pisemnym oświadczeniu z 14 sierpnia 2019 r. kontrolowany Przedsiębiorca. Protokół kontroli wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego został podpisany przez Stronę bez uwag. Przedsiębiorca został prawidłowo pouczone o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej.

W ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów decyzja organu I instancji odpowiada prawu ponieważ sankcja została nałożona na podstawie art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na to, że przedsiębiorca nie wystawił świadectw jakości do paliw stałych wprowadzanych do obrotu od 5 listopada 2018 r. do momentu rozpoczęcia kontroli tj. 12 sierpnia 2019 r. co narusza obowiązki wynikające z art. 6c ww. ustawy. Organ odwoławczy przeanalizował akta i wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz przeprowadził dowody służące ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny tego materiału dowodowego. Zgodnie z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10 000 zł do 25 000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł,
- 2) od 25 001 zł do 100 000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200 000 zł.

Wysokość kary określona została w granicach ustalonych w art. 35c pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. od 10.000,00 zł do 25.000,00 zł w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000,00 zł. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w materiale dowodowym, łączna wartość paliw stałych, wprowadzanych do obrotu przez Stronę w momencie rozpoczęcia kontroli 28 czerwca 2019 r., wynosiła [...] zł, a więc nie przekraczała kwoty 200.000,00 zł. Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, uwzględniono dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Organ odwoławczy wziął pod uwagę, że przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy, oraz że zaprzestał naruszenia prawa opracowując wzór świadectwa jakości. Ustalając wysokość kary, uwzględniono informacje dotyczącą wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez Stronę w roku 2018, poprzedzającym rok kontroli, która wynosiła [...] zł brutto. Organ odwoławczy przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej słusznie i zgodnie z prawem nałożył na Stronę administracyjną karę pieniężną w minimalnej określonej przepisami wysokości 10.000,00 zł.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że na podstawie art. 35a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, kara pieniężna jest wymierzana w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego. Odpowiedzialność ta ma charakter obiektywny i jest niezależna od winy Strony, działań innych osób lub okoliczności popełnienia czynu, co oznacza, że kara pieniężna jest skutkiem zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. W rozpatrywanej sprawie zaistniał stan niezgodny z prawem, Strona nie wystawiała świadectw jakości dla paliw stałych wprowadzonych do obrotu w okresie od 5 listopada do 12 sierpnia 2019 r. Wynika to, ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Strona nie kwestionowała tego faktu, a nawet potwierdziła składając 14 sierpnia 2019 r. pisemne oświadczenie.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 189f kpa poprzez jego błędną wykładnię i uznanie, że w sprawie nie zachodzą przesłanki do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej, w sytuacji gdy organ przy wymierzeniu tej kary nie wziął pod uwagę i nie rozważył wszechstronnie, czy nie zachodzą przesłanki uzasadniające zastosowanie tej instytucji w analizowanym stanie faktycznym, w szczególności nie wziął pod uwagę, iż:

- a) waga naruszenia jest znikoma, albowiem stwierdzone naruszenie prawa nie niosło za sobą społecznego niebezpieczeństwa;
- b) naruszenie przepisów w zakresie niewstawiania świadectw jakości, zostało usunięte niezwłocznie po powzięciu informacji o jego powstaniu;
- c) do naruszenia prawa doszło wskutek okoliczności przez Stronę niezawinionych;
- d) Strona nie odniosła żadnych korzyści z tytułu naruszenia prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, iż powyższy zarzut jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie ponieważ organ I instancji w uzasadnieniu swojej decyzji wprowadził lakonicznie, jednakże wskazał, że nie znalazł podstaw

do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f kpa. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, że orzekając na podstawie art. 35a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ działa w ramach decyzji związanej. W rozpatrywanej sprawie znajduje zastosowanie reguła kolizyjna, ustanowiona w art. 189a § 2 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.), zgodnie z którą w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się. W tej sprawie przesłanki wymiaru kary zawarte są w treści przepisów art. 6c i art. 35a pkt 9 lit. a, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 6c ww. ustawy Strona była zobowiązana do wystawienia i przekazania kopii świadectwa jakości paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła. Powyższy przepis, podobnie jak i pozostałe jednostki redakcyjne ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie wprowadzają pojęcia znikomego naruszenia przepisów. Z tego względu na gruncie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie realizuje się przesłanka znikomości naruszenia, o której mowa w art. 198f § 1 pkt 1 kpa, zdanie pierwsze. Ponadto przywołany przepis art. 6c jasno określa, że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu. Stąd wynika, że przekazanie nabywcom paliw stałych informacji o istotnych parametrach czy kopii atestu otrzymanego od dostawcy paliw stałych nie jest wykonaniem obowiązku ciężącego na Stronie. Ponieważ przepis art. 6c określa również, że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu bez znaczenia dla rozstrzygnięcia pozostaje fakt zaprzestania naruszenia prawa na skutek podjętej kontroli. Z powyższego wynika, że na gruncie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie realizuje się przesłanka zaprzestania naruszania prawa o której mowa w art. 198f § 1 pkt 1 kpa, zdanie drugie. Ze zgromadzonego materiału dowodowego nie wynika również, że w rozpatrywanej sprawie zaistniała przesłanka, o której mowa w art. 198f § 1 pkt 2 kpa, że: za to samo zachowanie prawomocną decyzją, na Stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałaby być nałożona kara pieniężna. Organ II instancji wyjaśnia, że odpowiedzialność Przedsiębiorcy na podstawie art. 35a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest niezależna od jego winy, okoliczności popełnienia czynu czy działań innych osób, podstawą jest obiektywne zaistnienie tzw. deliktu administracyjnego. Z powyższych przyczyn w rozpatrywanej sprawie nie mają także znaczenia przywoływane przez Stronę okoliczności zaistnienia naruszenia wskutek okoliczności niezawinionych czy brak korzyści z tytułu naruszenia prawa. Organ II instancji wskazuje, że w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uregulowano zarówno obowiązek wystawienia świadectwa jakości (art. 6c), jego treść (art. 6d) i określono jego wzór (art. 6e). Ustawodawca uzasadniając ustawę z dnia 5 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1654) wskazał, że wprowadzenie wymagania posługiwania się w obrocie paliw

stałych świadectwami jakości paliw umożliwi kupującemu uzyskanie rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu. [...] Wprowadzający do obrotu paliwo stałe w momencie sprzedaży np. węgla kamiennego wystawia świadectwo jakości paliw dla sprzedawanego paliwa i ma obowiązek przekazać jego poświadczoną kopię klientowi. [...] Efektem proponowanego rozwiązania będzie uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskanie rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu. [...] Wprowadzenie wymagań jakościowych dla paliw stałych wykluczy z obrotu paliwa niespełniające minimalnych wymagań, umożliwiając ponadto potencjalnym nabywcom wybór paliw o wysokich parametrach jakościowych. Ww. działania mogą przyczynić się w efekcie do redukcji tzw. emisji niskiej, a przez to do poprawy zdrowia i jakości życia obywateli.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 189e kpa poprzez jego niezastosowanie i zaniechanie ustalenia czy Strona nie podlega ukaraniu, wobec faktu, że naruszenie przepisów spowodowane było okolicznością od niej niezależną, organ odwoławczy stwierdził, że nie zasługuje na uwzględnienie. Przepis ten stanowi, że w przypadku, gdy do naruszenia prawa doszło w wyniku działania siły wyższej, strona nie podlega ukaraniu. Pojęcie „siły wyższej” nie zostało zdefiniowane w polskim systemie prawnym w związku z powyższym każdy przypadek wymaga analizy. Należy uwzględnić przede wszystkim czynniki natury obiektywnej (przykładowo: działanie sił przyrody, podmiotów zewnętrznych takich jak inne osoby lub grupy osób, organów państwowych), których nie można było przewidzieć albo możliwych do przewidzenia gdy nie było możliwości przeciwstawienia się im, zapobiegnięcia skutkom ich działania nawet przy zachowaniu należytej staranności. Takie obiektywne rozumienie „siły wyższej” znajduje się w omówieniu orzecznictwa Sądu Najwyższego zawartym w uchwale pełnego składu Izby Cywilnej z dnia 26 października 2007 r. III CZP 30/07 (publ. OSNC 2008/5/43). Przy ocenie danego przypadku należy brać pod uwagę także to, czy strona mogła przeciwdziałać i zapobiec działaniu obiektywnych zewnętrznych zdarzeń, składających się na siłę wyższą. Organu II instancji uznał że, stan zdrowia wskazywany przez Stronę jako jedna z głównych przyczyn zaistnienia naruszenia nie może być uznany w tej sprawie za działanie siły wyższej. Jak wynika z historii wpisu w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej, Przedsiębiorca pomimo hospitalizacji w dniu 18 marca 2018 r. nie zawiesił wykonywania działalności gospodarczej ani nie ustanowił pełnomocnika. Organ odwoławczy wskazuje, że ustawa z dnia 5 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2018 r., poz. 1654) wprowadzająca regulacje dotyczące paliw stałych do ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, została prawidłowo ogłoszona w Dzienniku Ustaw w dniu 28 sierpnia 2018 r. i weszła w życie po upływie 14 dni tj. w dniu 12 września 2018 r. Również Rozporządzenie Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych, zostało prawidłowo opublikowane w dniu 4 października 2018 r. w Dzienniku Ustaw z 2018 r. pod poz. 1892 i weszło w życie w dniu 4 listopada 2018 r. Strona miała zatem możliwość zapoznania się z aktualnie obowiązującym stanem prawnym. Co więcej, jako profesjonalista winna była dochować w tym zakresie

należytej staranności i od 5 listopada 2018 r. wydawać świadectwa jakości paliw stałych zgodnie z przepisami przywołanej powyżej ustawy i rozporządzenia. Ponadto organ II instancji wskazuje, że w dniu wydania niniejszej decyzji Strona wykonuje działalność gospodarczą pomimo kolejnych 4 hospitalizacji, które zgodnie z przedstawioną informacją miały miejsce w okresie od grudnia 2018 r. do września 2019 r.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 7 i art. 77 § 1 kpa poprzez zaniechanie dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz wyczerpującego zbadania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego w istotnej dla rozstrzygnięcia sprawy kwestii ewentualnego niepodlegania przez Stronę karze administracyjnej, organ odwoławczy stwierdził, że jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie. Wyrażona w art. 7 kpa zasada postępowania administracyjnego odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną analizę sprawy. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 77 kpa, oparł się na ustaleniach kontroli oraz na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 16 sierpnia 2019 r. nr akt kontroli PU.8361.150.2019 oraz informacja o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018. Z kolei, wyrażony w art. 77 kpa obowiązek zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego przez organ administracji publicznej należy rozumieć w ten sposób, że organ albo czyni to z własnej inicjatywy, jeżeli uważa za konieczne do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, albo gromadzi w aktach sprawy dowody wskazane lub dostarczone przez strony, jeżeli mają one znaczenie dla sprawy, co podlega ocenie organu. Strona nie wykazała, a nawet nie uprawdopodobniła, że wystąpiło działanie siły wyższej. Informacja o stanie zdrowia i przebytych hospitalizacjach jak już uprzednio wykazano nie mogła być uznana za okoliczność uwalniającą od odpowiedzialności. Analiza zebranych w sprawie dowodów wskazuje, iż zasady skodyfikowane w art. 7 i art. 77 § 1 kpa zostały w pełni zrealizowane w rozpatrywanej sprawie.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 80 kpa poprzez newszechstronne rozważenie zebranego w sprawie materiału dowodowego i nieuprawnione przyjęcie, że nie zachodzą przesłanki przemawiające za odstąpieniem od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, organ odwoławczy stwierdził, że jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie. Organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Niewątpliwym jest, że w rozpatrywanej sprawie dowodem jest protokół kontroli z 16 sierpnia 2019 r. nr akt kontroli PU.8361.150.2019 oraz zestawienie sprzedaży wyrobów węglowych za 2018 r. Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że Strona w okresie od 5 listopada 2018 r. do 12 sierpnia 2019 r. nie wystawiała świadectw jakości dla wprowadzanych do obrotu paliw stałych. Powyższe ustalenie stanowi podstawę do zastosowania art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Przepis ten stanowi, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości. Zgodnie z art. 35c ust 5 wysokość kary pieniężnej wymierzanej

w przypadku, o którym mowa w art. 35a pkt 9 lit. a wynosi od 10.000,00 zł do 25.000,00 zł w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000,00 zł. Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego – cennik, wydruk stanu magazynowego – ustalił, że wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego w momencie rozpoczęcia kontroli wynosiła [...] zł. W myśl przepisu art. 35d Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, ustalając wysokość kary pieniężnej, uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. W rozpatrywanej sprawie organ I instancji ustalił wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018, poprzedzającym rok kontroli na podstawie zestawienia sprzedaży wyrobów węglowych, przesłanego przez Stronę z którego wynika, że była to kwota [...] zł brutto. Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wymiar kary uwzględnił fakt, że Przedsiębiorca dobrowolnie podjął działania zmierzające do zaprzestania naruszania przepisów jeszcze w trakcie kontroli. Ponadto wskazał w uzasadnieniu swojej decyzji, że okoliczności w których doszło do naruszenia tj. stan zdrowia Strony, nie mają znaczenia w tej sprawie. Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po przeanalizowaniu całokształtu materiału dowodowego, stwierdził, że zostało udowodnione, iż Strona nie wystawiała świadectw jakości dla paliw stałych wprowadzanych do obrotu w okresie od 5 listopada 2018 r. do 12 sierpnia 2019 r. Zatem słusznie i zgodnie z prawem jest rozstrzygnięcie organu I instancji o nałożeniu na Stronę kary pieniężnej. Słusznie i zgodnie z obowiązującym prawem zostały uwzględnione przesłanki wymiaru kary, co skutkowało orzeczeniem jej w najniższej przewidzianej prawem wysokości 10.000,00 zł.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 8 w zw. z art. 107 § 3 kpa, poprzez nienależyte uzasadnienie decyzji z uwagi na zawarcie w nim zbyt ogólnych twierdzeń, co uniemożliwia realizację zasady pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa oraz uniemożliwia dokonanie kontroli zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy stwierdził, że jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie. Jak stanowi art. 107 § 3 kpa, uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne – wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Organ II instancji przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że uzasadnienie zaskarżonej decyzji zawiera wskazane w przepisie elementy. Ponadto jak uprzednio zostało wykazane organ I instancji dokonał oceny całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, rozpatrzył przesłanki zawarte w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz rozważył przesłanki odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej o których mowa w art. 189f kpa. W efekcie powyższych działań organ I zastosował adekwatną sankcję wskazaną w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Tym samym została zrealizowana zasada pogłębiania zaufania, o której mowa w art. 8 kpa.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 9 kpa poprzez naruszenie obowiązku należytego i wyczerpującego poinformowania Strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, mających wpływ na ustalenie jej praw i obowiązków w niniejszym postępowaniu, w sytuacji gdy organ administracji powinien czuwać nad tym, aby Strona nie ponosiła szkody z powodu niezajomości prawa, organ odwoławczy stwierdził, że jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie. Organ II instancji wskazuje, że pismem z 7 października 2019 r. Przedsiębiorca został zawiadomiony o wszczęciu postępowania administracyjnego. W treści zawiadomienia organ I instancji wskazał przedmiot sprawy, podstawę prawną, oraz okoliczności faktyczne, które spowodowały wszczęcie postępowania. W treści pisma organ pouczył Stronę o uprawnieniach wynikających z art. 10 i art. 73 kpa oraz o treści art. 41 kpa. Ponadto organ wskazał okoliczności, które uwzględnia ustalając wysokość kary pieniężnej i wezwał Przedsiębiorcę do przesłania dokumentów o wielkości obrotu z prowadzonej działalności lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018. Zawiadomienie o wszczęciu postępowania zostało doręczone w trybie art. 43 kpa 9 października 2019 r. Organ odwoławczy przeprowadzając ponownie postępowanie, stwierdził, że w zawiadomieniu o zakończeniu postępowania organ I instancji poinformował Stronę o przysługujących jej uprawnieniach wynikających z treści art. 10 § 1 kpa. Organ II instancji przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że zaskarżona decyzja odpowiada prawu, ponieważ zgromadzony w sprawie materiał dowodowy został oceniony w całości zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej. Organ I instancji właściwie zastosował przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, co znalazło swoje odzwierciedlenie w uzasadnieniu faktycznym i prawnym decyzji z 5 listopada 2019 r. W treści decyzji Strona została pouczona o przysługujących jej środkach odwoławczych. W świetle powyższego Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że Strona była należyście informowana o okolicznościach faktycznych i prawnych, mających wpływ na ustalenie jej praw i obowiązków w niniejszym postępowaniu.

Organ odwoławczy rozpatrując odwołanie Strony dokonał analizy materiału dowodowego pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.), zwany dalej: kpa. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, że Zgodnie z powyższym przepisem aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i przestać na pouczeniu muszą zostać spełnione łącznie następujące przesłanki:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub,
- strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w pierwszej kolejności wyjaśnia, że orzekając na podstawie art. 35a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw działa w ramach decyzji związanej. W związku

z powyższym w rozpatrywanej sprawie znajduje zastosowanie reguła kolizyjna, ustanowiona w art. 189a § 2 pkt 1 kpa, zgodnie z którą w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się. W tej sprawie przesłanki wymiaru kary uregulowano w treści przepisów art. 6c i art. 35a pkt 9 lit. a, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ II instancji stwierdził, iż na podstawie art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Strona była zobowiązana do wystawienia i przekazania kopii świadectwa jakości paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła. Ponadto art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zawiera zamknięty katalog ustanawiający zakres przedmiotowy świadectwa jakości. Zaś wzór świadectwa jakości został określony przez Ministra Energii w rozporządzeniu z dnia 27 września 2018 r. (Dz. U. z 2018 r. poz. 1892) wydanym na podstawie upoważnienia ustawowego z art. 6e ww. ustawy. Powyższe przepisy, podobnie jak i pozostałe jednostki redakcyjne ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie wprowadzają pojęcia znikomego naruszenia przepisów. Z tego względu organ odwoławczy stwierdził, iż na gruncie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie realizuje się przesłanka znikomości naruszenia, o której mowa w art. 198f § 1 pkt 1 kpa, zdanie pierwsze. Niezależnie od powyższego Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, iż zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie nabywającym podmiotom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw stałych przeznaczonych do gospodarstw domowych lub instalacji spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW oraz umożliwienie kupującemu uzyskanie rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu. Przywołane uprzednio przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jasno określają, że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu, a także wskazują formę w której obowiązek ten należy spełnić. Z powyższych względów w sytuacji gdy ustawowy obowiązek nie był wykonywany nie można mówić o znikomości naruszenia. W świetle powyższego również przekazanie nabywcom paliw stałych informacji o istotnych parametrach czy kopii atestu otrzymanego od dostawcy paliw stałych nie jest wykonaniem obowiązku ciężącego na Stronie ani argumentem przemawiającym za znikomością naruszenia. Organ odwoławczy zważył, że art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw określa również, że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu, stąd w rozpatrywanej sprawie nie ma znaczenia fakt zaprzestania naruszenia prawa na skutek podjętej kontroli, czy nawet następcze wystawienie świadectw jakości. Z brzmienia powyższego przepisu wynika, że na gruncie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie realizuje się przesłanka zaprzestania naruszania prawa o której mowa w art. 198f § 1 pkt 1 kpa, zdanie drugie. Ponadto z analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, że na Stronę za to samo zachowanie tj. nie wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana

za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. W związku z powyższym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.). Po ponownym przeprowadzeniu postępowania organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały okoliczności o których mowa w art. 189f § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, bowiem następcze wystawienie świadectw jakości i doręczenie nabywcom po momencie wprowadzenia do obrotu paliw stałych nie spełni celów przyświecających obowiązkowi wystawiania świadectw jakości, tj. uporządkowania rynku tychże paliw i uzyskanie przez podmioty nabywające rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu. Powyższe oznacza, że nie spełniły się przesłanki do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, o których mowa w art. 189f § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego. Organ II instancji wyjaśnia, że odpowiedzialność Przedsiębiorcy na podstawie art. 35a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest niezależna od jego winy, okoliczności popełnienia czynu czy działań innych osób, podstawą jest obiektywne zaistnienie tzw. deliktu administracyjnego. Z powyższych przyczyn w rozpatrywanej sprawie nie mają także znaczenia przywoływane przez Stronę okoliczności zaistnienia naruszenia wskutek okoliczności niezawinionych czy brak korzyści z tytułu naruszenia prawa. W świetle powyższego Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie znajduje podstaw dla zastosowania w rozpatrywanej sprawie art. 189f kpa.

Po ponownym przeprowadzeniu postępowania organ II instancji uznał, że stan zdrowia wskazywany przez Stronę jako jedna z głównych przyczyn zaistnienia naruszenia w tej sprawie nie jest działaniem siły wyższej. Bowiem Przedsiębiorca pomimo hospitalizacji w dniu 18 marca 2018 r. nie zawiesił wykonywania działalności gospodarczej ani nie ustanowił pełnomocnika. Powyższe potwierdza historia wpisu Strony w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej. Organ odwoławczy wskazuje, że ustawa z dnia 5 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2018 r., poz. 1654) wprowadzająca regulacje dotyczące paliw stałych do ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, została prawidłowo ogłoszona w Dzienniku Ustaw w dniu 28 sierpnia 2018 r. i weszła w życie po upływie 14 dni tj. w dniu 12 września 2018 r. Również Rozporządzenie Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych, zostało prawidłowo opublikowane w dniu 4 października 2018 r. w Dzienniku Ustaw z 2018 r. pod poz. 1892 i weszło w życie w dniu 4 listopada 2018 r. Strona miała zatem możliwość zapoznania się z aktualnie obowiązującym stanem prawnym. Co więcej, jako profesjonalista winna była dochować w tym zakresie należytej staranności i od 5 listopada 2018 r. wydawać świadectwa jakości paliw stałych zgodnie z przepisami ustawy i rozporządzenia. Ponadto organ II instancji wskazuje, że w dniu wydania niniejszej decyzji Strona wykonuje działalność gospodarczą pomimo kolejnych 4 hospitalizacji, które zgodnie z przedstawioną informacją miały miejsce w okresie od grudnia 2018 r. do września 2019 r. Organ

odwoławczy uznał, że nie zaistniały przesłanki do odstąpienia od ukarania w myśl art. 189e Kodeksu postępowania administracyjnego.

Reasumując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, odwołanie Strony, nie stanowi przesłanki do uchylenia decyzji Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 5 listopada 2019 r. w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł, z uwagi na niewystawianie, świadectw jakości dla paliw stałych wprowadzonych do obrotu od 5 listopada 2018 r. do 12 sierpnia 2019 r., co narusza obowiązki wynikające z art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątpienia nie był przez Stronę realizowany.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Olsztynie nr NBP O/O w Olsztynie: 90 1010 1397 0032 0322 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo

pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Prezes
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Tomasz Chróstny

Otrzymują:

- 1/ [...]
- 2/ [...]
- 3/ a/a.